ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11—1; Administracja od 9—3.

Poznań, dnia 15 grudnia 1932

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 30 zł, półrocznie 15 zł, kwartalnie 7,5 zł, zagranicą z przesyłką rocznie 36 zł, półrocznie 18 zł, kwartalnie 9 zł. Numer pojedyńczy 1,5 zł.

NR. 24 Wydawca: ***Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.*** **ROK 11**

Wszystkim P. T. Członkom z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku ślemy tą drogą

najserdeczniejsze życzenia

za Związek Fabrykantów T. z. w Poznaniu
Prezydjum

Amortyzacja budynków przy podatku dochodowym.

(Dokończenie z Nr. 22.)

Okólnik powyższy nasuwa następujące uwagi:

Jest on przedewszystkiem częściowym sukcesem Towarzystwa Właścicieli Domów w Poznaniu oraz podatników poznańskich, którzy niewłaściwy sposób obliczania amortyzacji w zeszłym roku w swych odwołaniach zaczepili.

Zasada obliczania odpisów amortyzacyjnych na podstawie przychodu brutto została obalona. Podstawę do procentowego obliczania zużycia domu ma stanowić „pierwotna wartość" budynku. Jako tę pierwotną wartość nakazuje Ministerstwo uważać u właścicieli, którzy sami dom wybudowali (a tak samo u tych, którzy dom nabyli od nich w drodze spadku lub darowizny), koszt budowy domu, u tych zaś, którzy gotowy dom kupili, jak również w rękach ich spadkobierców, cenę kupna.

W następstwie więc dom wartości budowlanej np. 200 000,— zł., będący w rękach tego, co go wybudował lub jego spadkobierców, będzie miał odpis amortyzacyjny przy zużyciu 1,5% w kwocie 3 000,—, natomiast dom tej samej wartości budowlanej i tak samo zużywany, lecz będący w rękach właściciela, który go kupił za 60 000,— otrzyma odpis tylko w kwocie 900,—.

Jestem zdania, że takie obliczanie odpisu nie jest prawnie uzasadnione.

Ustawa o podatku dochodowym (Dz. Ust. Nr. 58, poz. 411 z r. 1925) dopuszcza w art. 6 „prawidłowe" odpisanie na zużycie, rozporządzenie zaś wykonawcze do tej ustawy (Dz. Ust. Nr. 48, poz. 298 z r. 1921) objaśnia w § 16 to pojęcie prawidłowego odpisania w ten sposób, że to odpisanie ma „odpowiadać rzeczywistemu zmniejszeniu się wartości, jakiemu uległy budynki, maszyny lub inwentarz martwy w czasie miarodajnym do wymiaru podatku".

Każdy zrozumie, że to rzeczywiste zmniejszenie się wartości wskutek zużycia dwóch domów tej samej wartości i tak samo używanych jest jednakowe tak w rękach właściciela, który dom wybudował, jak i w rękach właściciela, który go tanio lub drogo kupił.

I jeden i drugi właściciel, aby poniesioną w ciągu roku wskutek zużycia stratę naprawić, w razie odbudowy, musi wydać taką samą w zasadzie kwotę pieniędzy.

Jeśli więc odpis na zużycie ma równoważyć rzeczywiste zmniejszenie się wartości objektu (domu). musi być w obu wypadkach równy.

Żaden znawca, powołany z mocy art. 6 ustawy do określenia kwoty odpisu w razie wątpliwości, nie mógłby w obu powyższych wypadkach ustalić odpisu amortyzacyjnego w różnych kwotach, lecz tylko w takich samych.

Niesłuszność obliczania odpisu amortyzacyjnego na podstawie ceny kupna byłaby mniejsza, gdyby przynajmniej Ministerstwo było równocześnie nakazało uwzględnić w każdym wypadku wiek kupionego domu oraz jego przypuszczalną dalszą trwałość i rozkładać cenę kupna na ten dalszy przypuszczalny okres jego trwania. Kupiono za 60 000 zł. dom, mający lat 50. Dom ten przetrwa przypuszczalnie jeszcze lat 30. Suma zł. 60 000,— rozdzielona na 30 lat daje roczną stratę zł. 2 000,— i odpis w tej wysokości byłby ewentualnie nieco słuszniejszy. Widzimy jednak z otrzymanych przez właścicieli domów zakwestjonowań ich zeznań, że Urzędy Skarbowe zamierzają stosować do cen kupna tak samo 1—2%, jak do wartości budowlanej. Takie obliczanie odpisu amortyzacyjnego byłoby najzupełniej wadliwe i niesłuszne, gdyż zamortyzowanie ceny kupna przewiduje się w takim wypadku w ciągu 50—100 lat, podczas gdy dom jest już stary i może przetrwać tylko np. połowę tego okresu.

Przy takiem obliczaniu amortyzacji nawet cena kupna nie zostanie zamortyzowana.

Stary dom wymaga stale wielu kosztownych napraw. Urzędy większych napraw nie chcą odliczać od dochodu, uważając je za inwestycje. Te inwestycje winny być w takim razie doliczane rok — rocznie do ceny kupna i stanowić podstawę obliczania amortyzacji w latach następnych. Prowadzenie odpowiedniej ewidencji byłoby bardzo trudne i uciążliwe dla podatnika i Urzędu.

Z tego powodu, jak i z powodu wpadających w oczy nierównomierności przy obliczaniu odpisów, powstawałyby niekończące się spory i tarcia między podatnikami i urzędami.

Wiele nieporozumień może też wywoływać niesłuszne postanowienie okólnika, że przy budynkach, nabytych w okresie dewaluacji, jako wartość początkowa ma być uważany koszt budowy lub cena kupna z przed okresu dewaluacyjnego, podczas gdy u nabywców po dewaluacji faktycznie zapłacona cena kupna. Ponieważ właśnie w okresie dewaluacyjnym kupowało się domy najtaniej, później zaś znacznie drożej, więc wynikłoby z tego, że ci, co kupili domy taniej, mieliby możność odliczać na amortyzację więcej, niż ci, co je nabyli drożej.

Z tych to powodów siłą rzeczy narzuca się przewidziany również w omawianym okólniku ministerjalnym sposób obliczania odpisu amortyzacyjnego przez znawców, który jest najsłuszniejszy, a przedewszystkiem zgodny z ustawą o podatku dochodowym (art. 6).

Znawcom muszą jednak Urzędy lub podatnicy zwrócić uwagę, że według wyjaśnień Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Ministerstwa Skarbu mają oni ustalić nie dzisiejszą wartość sprzedażną czyli obiegową domu (jak np. przy podatku spadkowym), lecz wartość początkową domu, a zatem koszt budowy domu i określić procent rocznego zużycia. Znawca musi więc obliczyć kubaturę domu, wyliczyć na podstawie jakości budowy koszt budowy 1 m³ i całego domu, a biorąc pod uwagę sposób używania domu (silne lub słabe zaludnienie, pomieszczenie składów, szkół i t. d.), określić przypuszczalną trwałość budynku od czasu wybudowania do czasu jego niezdatności do użytku (lat 100, 80, 50), co wykaże tem samem właściwy procent zużycia (1, 1,25, 2% i t. d.), jaki stale należy stosować.

Jerzy Nikodem.

Sprawozdanie z Plenarnego Zebrania Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, odbytego w dn. 9 grudnia br.

Zebranie zagaił p. Prezes Seweryn Samulski, oddając głos Dyrektorowi Izby p. Dr. St. Waschce, który rozesłane na piśmie sprawozdanie z działalności Izby za czas od 28. 10. uzupełnia ustnie, poruszając prace Izby w zakresie spraw podatkowych, organizacji stosunków wymiennych z zagranicą, obrotu kompensacyjnego itp.

Głównym punktem zebrania, któremu poświęcone były przeszło 4-godzinne obrady, była sprawa ustalenia propozycji zarządzeń z dziedziny polityki gospodarczej, koniecznych do zwalczania i łagodzenia kryzysu. Program, opracowany przez warszawską Izbę przemysłowo-handlową, uzupełniony i skorygowany uchwałami Komisyj Izby poznańskiej, referowali pp. referenci Kołodziej i Urbański. Z programu tego omówiono i uzgodniono w szerokiej dyskusji jedynie grupy zagadnień, odnoszących się do likwidacji zaległości podatkowych, likwidacji zaległości w zakresie zobowiązań związków komunalnych, zadłużenia długoterminowego rolnictwa oraz organizacyj rynku pieniężnego i ochrony kapitalizacji.

Dalsze punkty programu ze względu na spóźnioną porę odłożono do następnego zebrania, którego termin ustalono na dzień 15 grudnia br.

Nakoniec uchwalono opłaty od zaświadczeń kwalifikacyjnych dla wpisu do rejestru eksporterów, uprawnionych do eksportu towarów reglamentowanych.

W wolnych głosach poruszono kwestję udzielania koncesyj jadłodajniom, kwestję waloryzacji bilansów w związku z wymiarem podatku dochodowego, wyrównywania należności kas chorych i inne.

Na zebraniu było obecnych 38 radców, nieobecność usprawiedliwiło 16 r.

Program doraźnych zarządzeń gospodarczych Izby Warszawskiej.

Na plenarnem zebraniu Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie 5 bm. omówiony został projekt doraźnych środków gospodarczych mających na celu zwalczenie kryzysu przedstawiony w Izbie przez prezesa b. min. Czesława Klarnera. Zebranie plenarne uchwaliło następnie 10 zasadniczych rezolucyj dotyczących: 1. likwidacji zaległości podatkowych, 2. likwidacji zaległości w zakresie zobowiązań związków komunalnych, 3. sprawy zobowiązań rolniczych przez obniżenie odsetek od pożyczek długoterminowych zobowiązań i t. d., 4. ochrony kapitalizacji i polityki procentowej, a więc polityki odsetkowej instytucji prywatnych i publicznych, zarządzeń podatkowych stymulujących dopływ wkładów do instytucyj bankowych i t. d., 5. zmiany stosunków wierzyciela do dłużnika mającej na celu usprawnienie procesów likwidacyjnych, 6. rewizji obciążeń socjalnych, 7. rewizji taryf kolejowych, 8. polityki przedsiębiorstw państwowych, 9. robót publicznych i akcji budowlanej oraz 10, zagadnienia cen i porozumienia wytwórców (karteli).

Z rynku pieniężnego.

Banki obniżają oprocentowanie wkładów.

W ślad za obniżką wkładów w P. K. O. i w Komunalnych Kasach Oszczędności przystąpiły także i banki akcyjne do obniżenia oprocentowania wkładów. Mianowicie według uchwały Związku Banków z 15 listopada rb. wprowadziły banki związkowe z dniem 1 grudnia rb. zniżone stawki oprocentowania od wkładów, przyczem jednak zniżka ta nie równa się w pełni zniżce oprocentowania kredytów, które jak wiadomo drogą rozporządzenia zostały ostatnio zredukowane z 11 na 9,5 proc., a więc o 1½ proc. Otóż banki związkowe płacić będą stosownie do swego porozumienia od wkładów złotowych a vista — 4¼ proc. (poprzednio płaciły 5 proc.) od 1-miesięcznych — 5¼ proc. (6½ proc.), od trzymiesięcznych — 6 proc. (7½ proc.), od 6-miesięcznych i dłuższych wkładów 7 proc. (8 proc.). Natomiast na wkłady w złotych w złocie, jak też w innych walutach banki związkowe płacić będą za a vista 2 proc. (poprzednio 3 proc. wypłacanych czekami 2½ proc.), co zresztą niema dużego zastosowania praktycznego, za 1-miesięczne — 4 proc. (5 proc.), za trzymiesięczne 5 proc. (6 proc.), za 6-miesięczne i dłuższe 6 proc. (6¾ proc.). Jak z powyższego widoczne, tylko w wypadku wkładów złotowych 3-miesięcznych zniżka oprocentowania wkładów wynosi 1½ proc., zresztą zaś waha się ona w granicach ¾ do 1 proc. Wobec tego zaś, że oprocentowanie kredytów uległo zniżce około 1½ proc. marża między oprocentowaniem operacyj czynnych a biernych, stanowiąca główne źródło dla utrzymania i ewentl. nadwyżki naszych banków skurczyła się, co niewątpliwie nie będzie miało pomyślnego wpływu na kształtowanie się dochodowości banków. Sytuacji w tym względzie nie poprawia naogół fakt, że stopa dyskontowa Banku Polskiego wynosi od 21 października r. b. 6 proc., gdyż redyskont, z jakiego korzystają banki w Banku Polskim nie stanowi ogółem biorąc zbyt dużej pozycji w globalnej sumie operacyj kredytowych banków.

3-miesięczne dyskonto weksli.

Dyrekcja Banku Polskiego rozesłała do wszystkich oddziałów Banku okólnik, polecający przyjmowanie do dyskonta weksli z terminem 3-miesięcznym. Dotychczas Bank Polski dyskontował weksle jedynie z terminem 75-dniowym. Powyższe zarządzenie zainteresowane sfery handlowe i przemysłowe powitały z zadowoleniem, gdyż stanowi ono dla nich znaczne ułatwienie przy zawieraniu tranzakcyj.

Nowe blankiety wekslowe.

Jak wynika z przepisów wykonawczych, ogłoszonych do nowej ustawy stemplowej stare blankiety wekslowe będą w obiegu tylko do dnia 31 marca 1933 r. W okresie tym mają być wypuszczone nowe blankiety wekslowe, które dzięki specjalnym znakom wodnym mają uniemożliwić wszelkiego rodzaju fałszerstwa. Na blankietach tych będzie widniał pozatem napis: „Cena z dodatkiem 10 proc.“ Nowe blankiety wekslowe będzie można nabyć bądź to czyste, bądź też z gotowym schematem.

Sprawy socjalne.

Jeszcze w sprawie zwrotu niesłusznie pobranych odsetek zwłoki od zaległych składek w Kasie Chorych.

Powołując się na poprzednie nasze doniesienia, komunikujemy, że na memorjał wysłany w tej sprawie przez Związek Pracodawców w Poznaniu do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, otrzymał tenże odpowiedź, że przedsiębiorstwa, mające pretensję z tytułu nadpłaconych odsetek zwłoki, powinny pretensje te zgłaszać bezpośrednio do dyrekcji Kasy Chorych, powołanej do wydawania orzeczeń w tego rodzaju sprawach.

Przeciw orzeczeniu dyrekcji, przysługuje pracodawcom prawo odwołania do właściwego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu przy Magistracie (na pro-

wincji przy Starostwach). Odwołanie wnosi się w terminie 14 dniowym od doręczenia.

Przeciw orzeczeniom Urzędów Ubezpieczeń służy prawo dalszego odwołania do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu. Odwołanie to wnosi się w terminie jednego miesiąca od doręczenia orzeczenia.

Przeciw orzeczeniom Wyższego Urzędu Ubezpieczeń służy jeszcze prawo zaskarżenia do Najwyższego Trybunału Administracyjnego jako instytucji kasacyjnej. Skargę należy wnieść bezpośrednio do Trybunału w terminie dwumiesięcznym od doręczenia zaskarżonego orzeczenia. Skarga ta winna być wniesiona przez adwokata.

Prawo i sąd w życiu gospodarczem.

Przypomnienie.

Powołując się na doniesienie nasze z ostatniego numeru „Życia Gospodarczego" o ogłoszeniu rozp. Prez. R. P. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, zwracamy ponownie uwagę na art. 115 powyższego rozp., który postanawia, że w sprawach, w których skargi zostały wniesione do Trybunału przed 1. 4. 1932 r., nastąpi umorzenie, jeśli skarżący lub jego pełnomocnik nie złoży w czasie do 15 lutego 1933 osobnego pisemnego oświadczenia, że w dalszym ciągu skargę swą popiera. Należy również podać, czy skarżący żąda przeprowadzenia rozprawy.

Sprzedaż przedsiębiorstwa — a podatek obrotowy.

Kwota, osiągnięta ze sprzedaży samego przedsiębiorstwa, nie stanowi podlegającego opodatkowaniu obrotu (orzeczenie N. T. A. L. rej. 4218/30).

W interesującej kwestji, czy stanowi obrót podlegający opodatkowaniu, suma osiągnięta ze sprzedaży całego przedsiębiorstwa, Najwyższy Trybunał Administracyjny wyjaśnił co następuje:

Podatkowi przemysłowemu podlegają przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i inne na zysk obliczone, przyczem za podstawę do obliczenia podatku służy obrót, osiągnięty przez przedsiębiorstwo w każdym roku podatkowym. Ustawa o podatku przemysłowym (art. 5) szczegółowo określa, co należy uważać za obrót, podlegający opodatkowaniu, w szczególności odnośnie do przedsiębiorstw handlowo-towarowych stanowi, że za obrót podatkowy uważa się sumy przychodu brutto za towary, sprzedane za gotówkę, wymienione lub sprzedane na kredyt.

Z powyższego wynika, że podstawą obliczenia podatku jest tylko to, co jest skutkiem działalności przedsiębiorstwa, t. j osiągnięty obrót. W momencie sprzedaży przedsiębiorstwa w całości innej osobie, przedsiębiorstwo to jako takie nie działa, nie osiąga zatem obrotów, lecz samo ono jest objektem sprzedaży, a suma otrzymana jako cena za to przedsiębiorstwo, nie jest obrotem, wynikającym z działalności tego przedsiębiorstwa, lecz jest tylko ekwiwalentem tego przedsiębiorstwa, wobec czego podatkowi od obrotu nie podlega.

Inaczej przedstawiałaby się kwestja, gdyby przedsiębiorstwo takie było likwidowane lub częściowo rozsprzedawane. Tego rodzaju bowiem rozsprzedawanie nagromadzonych w przedsiębiorstwie towarów byłoby wynikiem działalności przedsiębiorstwa, być może — ostatnią jego fazą istnienia, ale wynikającą z jego działalności podczas, gdy w pierwszym wypadku, t. j. w wypadku sprzedaży innej osobie, przedsiębiorstwo istnieje dalej, zmieniając tylko właściciela.

Wyjaśnienia składane ustnie, powinny być wciągane do protokólu.

Zaniechanie protokólarnego utrwalenia ustnych wyjaśnień podatnika wbrew przepisom ustawy o podatku dochodowym czyni wymiar zaoczny, uskuteczniony na skutek ujemnej oceny wyjaśnień, wadliwym. (Orzeczenie N. T. A. L. rej. 7807/31).

Wobec powstałego zagadnienia prawnego, dotyczącego składania na wezwanie władz ustnych wyjaśnień, dotyczących złożonych zeznań o dochodzie, Najwyższy Trybunał Administracyjny wyjaśnił, że ocena tych wyjaśnień opierać się musi w wypadku, kiedy podatnik złożył je ustnie, na ustalonej prawidłowo, t. j. w formie protokólu, treści tych wyjaśnień. Ustawa o podatku dochodowym (art. 55) nakazuje, aby z przesłuchania podatnika, składającego wyjaśnienia, był sporządzony portokół, zaopatrzony podpisami osób obecnych. Wezwanie do wyjaśnień zawiera pouczenie, że podatnik obowiązany jest wyjaśnić podniesione wątpliwości pisemnie lub ustnie do protokólu. Biorąc zaś pod uwagę dotkliwe konsekwencje, jakie pociąga za sobą dokonanie wymiaru w zaoczności, która następuje w razie pominięcia, wyjaśnień złożonych przez podatnika, a w szczególności bardzo doniosłe w skutkach prawo obrony podatnika, należy — zdaniem Najwyższego Trybunału Administracyjnego — skrupulatnie oceniać wymogi, niezbędne według ustawy do zastosowania rygoru zaoczności. Zaniechanie tedy protokólarnego ustalenia ustnych wyjaśnień podatnika wbrew przepisom ustawy, powoduje wadliwość zaocznego wymiaru, orzeczonego naskutek ujemnej oceny wyjaśnień.

W sprawie delegatów do Państwowej Rady Kolejowej.

„Monitor Polski" nr. 281 z dnia 7. b. m. przynosi zarządzenie Ministra Komunikacji z 29. 11. 1932 r., ustalające wykaz organizacyj gospodarczo - społecznych, uprawnionych do wysłania swych przedstawicieli do Państwowej Rady Kolejowej na okres trzyletni od 1933—1936 r. Wykaz zawiera spis imienny 46 organizacyj uprawnionych.

Przegląd ustaw i rozporządzeń.

Dziennik Ustaw R P. Nr. 107 z r. b. przynosi pod poz. 886 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1. 12. r. b. o komornikach.

Regulaminy, przewozu osób i ich bagażów oraz towarów pojazdami mechanicznemi — rozp. Ministrów: Komunikacji oraz Spraw. Wewn. — wydane w porozumieniu z Ministr. Spr Wojsk. — z dnia 13. 8. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 868).

Prywatne radjostacje doświadczalne — rozp. Ministra Poczt i Telegr., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spr. Wewn., Spr. Wojsk. oraz Skarbu, z dn. 16. 9. 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 104, poz. 869).

Dodatkowe ustalenie ceny sprzedażnej spirytusu, skażonego ogólnym środkiem skażającym — rozp. Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Ref. Roln. z dn. 31. 10. 1932 r (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 870).

Ochrona ryb i raków na wodach otwartych — rozp. Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dn. 27. 10. 1932 r. (Dz. Ust. Nr 105, poz. 874).

Częściowa zmiana i uzupełnienie taryfy telefonicznej — rozp. Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 19. 9. 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 105, poz. 876).

Dalsze zawieszenie cła wywozowego od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurów, skrawków papieru i makulatury — rozp. Ministrów Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa i Ref. Rolnych z dn. 25. 11. 1932 r. (Dz U. R P. Nr. 105, poz. 877).

Ustalenie wzoru monety srebrnej wartości 5 złotych — rozp. Ministra Skarbu z dnia 28. 11. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 878).

Ogłoszenie jednolitego tekstu rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22. 3. 1928 r. o utworzeniu przeds. „Polska Poczta, Telegraf, Telefon" — rozp. Ministra Poczt i Tel. z dnia 31. 10. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 879).

Różne.

Świadectwa przemysłowe na rok 1933.

Ministerstwo Skarbu wydało podwładnym swoim urzędom zarządzenie, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1933. Ponadto wydano izbom skarbowym polecenie utworzenia pomocni-

czych kas skarbowych i zapewnienia płatnikom należytej obsługi w okresie nabywania świadectw przemysłowych. Od płatników państwowego podatku przemysłowego będą pobierane dodatki od ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w ten sposób, że dodatki na rzecz związków komunalnych wynosić będą 30 proc. opłaty określonej w art. 120 ustawy z dnia 15 listopada 1925 roku. Ponadto będą pobierane dodatki na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych na całym obszarze państwa. Przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1933, pobierany będzie również 10-procentowy dodatek do należności skarbowych, a kasy urzędów skarbowych będą ten dodatek uwidaczniały na świadectwach przemysłowych.

Nowelizacja ustawy o zapobieganiu upadłości.

W związku z zamierzoną unifikacją ustawodawstwa o zapobieganiu upadłości wypowiedziała się Izba Przemysłow-Handlowa w Poznaniu za zupełnem zniesieniem instytucji odroczenia wypłat, a utrzymaniem tylko postępowania układowo-zapobiegawczego. Warunki otwarcia postępowania układowego powinny — zdaniem Izby — być znacznie zaostrzone, funkcje nadzorców, ich kwalifikacje, odpowiedzialność oraz sposób ich ustanawiania powinny być ściśle unormowane przepisami ustawy. W całem postępowaniu układowem należy wierzycielom zapewniać większy, aniżeli dotychczas współudział.

Wyroby firm krajowych, godne polecenia:

Ceny ogłoszeń w dziale niniejszym wynoszą 25,— zł za 1 wiersz na rok 1932.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1 — Czcionkami Drukarni Polskiej S. A. w Poznaniu.
Redaktor odpowiedzialny Dyrektor Franciszek Łyczywek.